

ordítanék a fájdalomtól,
akár a párdúc, mely sebében
bukdácsol-botlik véresen.

Mi haszna volna belőlem a földnek
azután?

Kirabolt árnyék...
köd, pára... szállnék,
lengnék sután.

Semmivé válnék.

Hitemre törtök?

Megölnétek

nagy hitemet szebb,
boldogabb napokban?

Abban, hogy holnap
ragyogóbb, bölcsebb
életek fénye lobban?

Milyen halálra szántatok?

Golyó?

A golyó semmire se jó.

Félre a fegyverrel, vakok!

Páncél van az én mellemen,
és ellenem